

Svátost nemocných

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2024 (David Žofák)

Věk:

Mladší školní věk (7-9 let).

Délka trvání:

Včetně úvodní a závěrečné modlitby cca 45 minut.

Cíl a klíčové pojmy:

Seznámit a uvést do kontextu ostatních svátostí a křesťanského života svátost nemocných, její slavení a související pojmy.

Pomůcky ke katechezi:

- Hnědý plátěný kruh (provaz), kříž, ikona Ježíše, sedm červených stuh, bílý šátek, symbolické obrázky svátostí + kartičky s jejich názvy, prázdné kartičky + tužky nebo fixy.

Scénář:

V úvodu s dětmi zopakujeme sedm svátostí a jejich atributy:

Uprostřed skupiny rozložíme hnědý plátěný kruh (pokud tento materiál nemáme, stočíme na zem provaz dlouhý asi 4,5 metru do tvaru kruhu), který symbolizuje zemi.

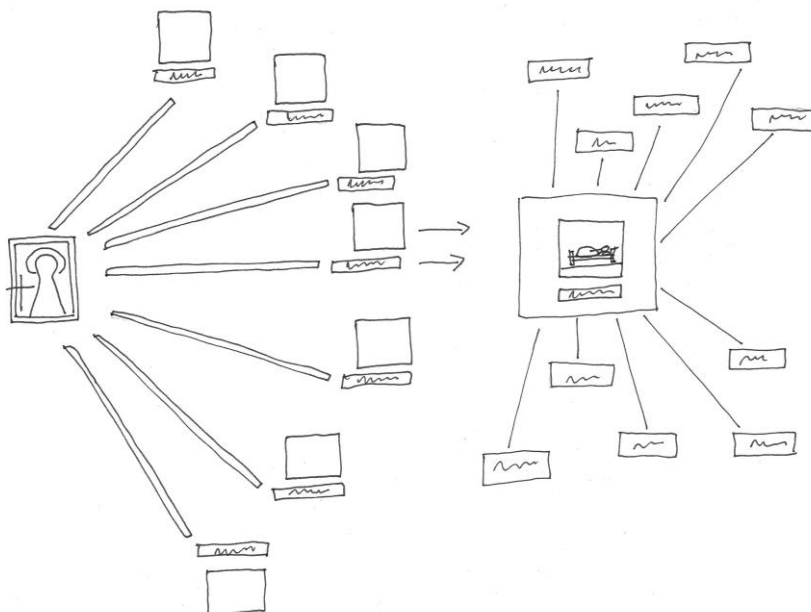
Položíme dětem otázku:

Od koho pocházejí svátosti, kdo je „vymyslel“? (Bůh... Zdroj mají v Ježíšově probodeném srdci na kříži a Duch svatý je pomohl církvi přesně popsat.)

Na levou stranu plátna položíme ikonu Krista a vedle ní jednoduchý dřevěný kříž. Položíme další otázku:

Kolik máme svátostí? (Sedm)

Kolem ikony natáhneme sedm červených stuh (viz náčrt):

Následuje otázka:

Můžeme je spolu zkusit vyjmenovat?

Děti odpovídají a my klademe na konce stuh jednotlivé názvy. Poté dětem ukážeme symbolické obrázky (fotografie nebo kresby), které společně položíme k jednotlivým nápisům. Je možné volit i jiné symboly podle potřeby skupiny.

- Svátost křtu – voda
- Svátost eucharistie – kalich s chlebem
- Svátost smíření – objímající se postavy
- Svátost biřmování – mitra a ruka
- Svátost kněžství – štóla
- Svátost manželství – prstýnky
- Svátost nemocných – postava na posteli

Dnes budeme zvlášť mluvit o **svátosti nemocných**.

Pod symbol postavy na posteli položíme bílý šátek a nápis a symbol posuneme do středu kruhu.

Bůh chce být s námi a chce nám pomáhat. Jedny z jeho největších darů, kterými nám chce pomáhat, jsou svátosti. Provázejí nás od počátku našeho života až do smrti.

Položíme dětem otázku:

Která svátost nás může doprovázet od začátku našeho života? (Křest. Starším skupinám může katecheta nabídnout úvahu na téma Svátost manželství – díky ní mohl život dětí začít a mohly se narodit.)

Při výkladu a rozhovoru ukážeme na názvy a symboly zmiňovaných svátostí. Pokračujeme otázkou:

A která svátost by nás mohla doprovázet na konci našeho života? Která svátost by nám zároveň mohla kdykoliv pomoci, když jsme slabí nebo se nám něco stane? (Svátost nemocných)

Pokračujeme krátkým brainstormingem:

Co vás napadne jako první, když řeknu, že je někdo nemocný, jaké slovo?

Děti hovoří a my jejich poznatky zapisujeme na papír nebo na tabuli: poté je společně s dětmi přepíšeme (každé slovo zvlášť) na připravené kartičky a ty pak umístíme na jednu stranu do blízkosti nápisu SVÁTOST NEMOCNÝCH.

Poté položíme další otázku a necháme děti volně odpovídat:

Co vám rodiče dají, když jste nemocní nebo slabí?

Poté shrneme a pokračujeme ve výkladu:

Podobně jako na posilu a uzdravení těla dostáváme léky nebo výživné jídlo, můžeme přijmout také výživu k posílení a lék k uzdravení naší duše. Touto posilou a lékem jsou svátosti. O každé ze sedmi svátostí se mluví v Písmu svatém.

O Boží lásce k nemocným a umírajícím svědčí evangelia.

- Ježíš uzdravuje nemocné, křísí mrtvé a také se ztotožňuje s těmi, kteří jsou nemocní: „Byl jsem nemocný a navštívili jste mne.“ (Mt 25,36).
- Ježíš se také nemocných dotýká a oni se dotýkají jeho, protože „z něho vycházela síla, která uzdravovala všechny“ (Lk 6,19).
- O obřadu služby nemocným v církvi také mluví svatý Jakub ve svém listu: „Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.“ (Jak 5,14-15)

Poté se děti zeptáme, jestli byly při udělování této svátosti; pokud ano, co si ze svého zážitku pamatují (potřebné pomůcky, způsob udělování atd.) Po skončení je seznámíme stručně se ZPŮSOBEM UDĚLOVÁNÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH:

Po čtení z Písma a modlitbách kněz maže nemocného na čele na rukou a přitom říká:

Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha svatého, ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní.“

Při udělování této svátosti je zároveň vhodné přijmout i svátost smíření a eucharistie, pokud je to možné. Tato svátost má být slavena ve společenství, ať už v rodině nemocného nebo v nemocnici či v kostele během eucharistické bohoslužby.

Krátce můžeme zmínit i ÚČINKY TÉTO SVÁTOSTI:

- Spojuje nemocného s Kristovým utrpením k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé církve.
- Přináší mu útěchu, vnitřní pokoj a odvahu, aby snášel svou nemoc nebo stáří s odevzdaností a křesťanskou zralostí.
- Odpouští hříchy nemocnému, pokud odpuštění nemohl obdržet ve svátosti smíření (např. je v bezvědomí).
- Dává mu sílu k uzdravení, pokud to prospívá ke spáse duše.
- Připravuje ho na přechod z tohoto života do věčnosti.

Poté děti vyzveme, aby z výše řečeného vybraly to nejdůležitější. Jednotlivé položky pak společně přepíšeme na kartičky, které rozložíme na druhou stranu k nápisu SVÁTOST NEMOCNÝCH.

V závěru nabídneme prostor na dotazy.

Můžeme dětem ještě říci o předsudku, podle něhož lidový název této svátosti (poslední pomazání) přivolával smrt; proto se nemocní báli tuto svátost přijímat. Je tomu však právě naopak: v mnoha případech se stává, že stav vnitřního pokoje a důvěry po přijetí této svátosti znamená skutečný lék nejen pro duši, ale i pro tělo (z publikace *Věřím, věříme, Josef Hrdlička, MCM 2001*).

Píseň na závěr:

- Do stínu křídel tvých (<https://zpevník.proscholy.cz/pisen/194/do-stinu-kridel-tvych>)
- Na cestu s námi (<https://zpevník.proscholy.cz/pisen/1458/na-cestu-s-nami>)